

Hans Hansen (Rørbjerg): Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Bekendt idet vi fra 1932 har haft en Sukkerordning her i Landet. Jeg har ved de foregaaende Behandlinger i det høje Ting udførligt gjort Rede for de Synspunkter, som vi har haft inden for Retsforbundet. Vi er hver Gang gaaet saa stærkt imod, som vi har kunnet, og begrundet denne Modstand over for Forslaget.

Ved denne Løjlighed kan jeg egentlig kun finde et eneste fordelagtigt at sige om Lovforslaget, nemlig dette, at det kun gælder for et Aar. Det foreliggende Lovforslag er i sin Enkelthed let at overse, og det skal indrømmes, at det ogsaa er en Fordel; det er let at tage Stilling til. Det, der sker her, er i Virkeligheden kun, at den højtærede Handelsminister faar carte blanche over for Sukkerproduktionen her i Landet og faar Lov til at bestemme Prisen efter Forhandling med de interesserede Parter, om hvilke det er sagt her i Dag, at de er blevet enige.

Der er dog en Faktor mellem de interesserede Parter, som ikke har været med paa Raad, og det er Forbrugerne. Det er dem, som skal betale Gildet, og det er dem, man har holdt ude fra Forhandlingerne.

De forskellige Ordførere har allesammen hævdet, at det er en Nødvendighed, vi faar en Forlængelse af Sukkerordningen. Det Spørgsmaal melder sig nu paa ny, om det virkelig er en Nødvendighed, og hvad man kan lægge ind i dette Ord. Spørgsmaalet er, om det er nødvendigt for Producenterne, om det er nødvendigt af Hensyn til Beskæftigelsen — jeg vil slet ikke tale om Forbrugerne i denne Forbindelse, for de finder ikke en saadan Ordning nødvendig. Det er blevet sagt engang fra denne Talerstol af et Medlem, som nu er gaaet ud, Amtsforvalter C. O. Pedersen i Roskilde, at det var Snollerød-Politik at holde Prisfaldet ude fra vort Land. Jeg vil gerne sætte en Streg under denne Udtalelse. Hvis vi vil undersøge, hvorledes Forholdet bliver med Hensyn til Beskæftigelsen, og hvad det koster Forbrugerne at opretholde denne Beskæftigelse, kommer vi til meget interessante Tal. Her er det kun 2 Øre pr. kg, Forhøjelsen udgør, men i Forvejen er det adskilligt mere. Det er et uhyggeligt Perspektiv, der melder sig. Hver Gang vi forlænger en Ordning, ligesom bruger man den ene Ordning til at veje den anden op med. Det er kun rimeligt, Arbejderne faar en højere Løn, bliver det sagt fra alle Sider, hver Gang der bliver lavet en Ordning, og saa er der samtidig nogle andre, der skal have Fordel af den. Det be-

tyder, at i det System af Plansøkonomi, som vi nu har, griber det ene Træk ind i det andet, man vejer det ene op med det andet, og Systemet er i rivende Udvikling her i vort Land.

Det første Spørgsmaal er: Hvad betyder dette Lovforslag og hele Ordningen for Producenterne?

Det betyder, at man nu paa den ene Procent af Danmarks Jord, som dyrkes med Sukkerroer, hovedsagelig den bedste Jord, faar et Tilskud fra Staten, og denne Jord er næsten overalt overprioriteret. De smaa Jordbrugs Fordel er problematisk; det siger sig selv, at smaa Jordbrug med 7—8 Tdr. Land, der dyrker fra $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{10}$ af deres Areal med Sukkerroer, det er det almindelige, ved dette Lovforslag faar en Fordel, som det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen vistnok rigtigt opgjorde til mellem 30 og 40 Kr. pr. Tønde Land. Med en Normalhøst paa 150 Dobbeltcentner pr. Tønde Land vil det sige, at der bliver en Fordel paa mellem 30 og 40 Kr. pr. Tønde Land. Men hermed maa det sammenholdes, at alle disse Mennesker, der ligesom andre har et Sukkerforbrug paa ca. 50 kg pr. Individ faar, med den i Forvejen kunstige Fordyrelse, en endnu større Fordyrelse. Det betyder ikke saa meget, kan man sige, kun 1 Kr. pr. Individ; med et Forbrug af 50 kg og en Fordyrelse af 2 Øre pr. kg bliver Fordyrelsen rundt regnet 1 Kr. pr. Individ. For de smaa Dyrkere er Fordelen imidlertid problematisk, al den Stund vi ved, at de meget lave Sukkerpriser, Verdensmarkedet byder os i Øjeblikket ved disse Ordninger er forhøjet himmelraabende, 20—25 Øre pr. kg udgør Prisforfalskningen, og det vil sige, at et Husmandsbrug med et jævnt normalt Forbrug ingen Fordel faar, den er bortelimineret — andre faar Fordelen. Da nogle Gods-ejere dyrker op imod 1 000 Tdr. Land Sukkerroer, vil denne Ordning byde Godsejerne 30 000—40 000 Kr. i Statstilskud. Hvem skulde have troet, at en socialdemokratisk Regering vilde gaa ind for en Politik, hvor man byder Godsejerne 30 000—40 000 Kr. i Tilskud for at dyrke Sukkerroer og derved gøre det muligt for dem et Stykke Tid at skaffe Prioritetsrenter for højt forgældede Bjendomme? Jeg har Forstand paa disse Ting, jeg har selv været Sukkerroedyrker i mange, mange Aar — det ærede Medlem Hr. Hauge trækker paa Smilebaandet, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at vi i Vestsjælland har en Ordning med Vestsjællands Sukkerfabrik, hvorefter alle, som har en Roebane gaende over deres Marker, har Kontrakt gældende